

ligt op kinderen in staat stellen om Welsh te verwerven als tweede, derde of zelfs vierde taal. Deze integratie van taal en spel, tweetaligheid en goede praktijkvoorbeelden in de eerste kinderjaren, biedt studenten de kans om hun vaardigheden en kennis van leerprocessen bij kinderen, aan te scherpen. De verantwoordelijke mentor van *Geiriau Bach* geeft ook les in een Forest School tutor. Hij is vooral geïnteresseerd in mogelijkheden voor tweedetaalverwerving, die spelactiviteiten in de openlucht bieden.

Vroege resultaten

De vooruitgang van de studenten wordt nauwlettend in de gaten gehouden en de eerste analyses zijn erg positief. Volgens de studenten is er meer interesse bij ouders en leerkrachten, neemt hun zelfvertrouwen toe, net als het gebruik van de Welshe taal bij kinderen. Ze stellen – net als de ouders – vast dat kinderen op een ongedwongen, spontane manier het Welsh spre-

ken. In een aantal gevallen is er zelfs bewijs dat de taal in gebruik met kinderen, meer variatie vertoont. Het Welsh zou minder cognitief en meer sociaal en omgevingsgericht zijn.

Misschien is de benadering van taal en jonge kinderen tot nu toe wat aarzelend geweest. Onlangs vroeg een kind van drieënhalf mij: "Is wedyn een

woord voor morgen?" Is het dat eigenlijk? Als je alle linguïstische concepten die kinderen moeten decoderen op rijtje zet (morgen, woensdag, later, vorige zaterdag, verjaardag, een half uur, bijna, weldra, twee minuutjes, bedtijd...), dan lijkt *wedyn* het zoveelste begrip in een schijnbaar eindeloze lijst van abstracte termen. *Wedyn* is meer dan zomaar iets, een combinatie van later en erna, en het is meer dan de beide.

Geiriau Bach stimuleert gericht luisteren en de communicatieve en narratieve vaardigheden bij kinderen: hoe ze een aantal strategieën en middelen gebruiken om te communiceren – armen, handen, gezichten, gebrom, pauzes, zuchten, dans, stilte... De taalvaardigheden van jonge kinderen zijn verbazingwekkend. Ze weten dat taal veel meer is dan grammatica en woordenschat. Ook daar is *Geiriau Bach* zich van bewust.

1 www.mym.co.uk

2 www.bwrdd-yr-iaith.org.uk

Verhalen voor een multiculturele samenleving

De laatste 40 jaar zijn er in Portugal erg veel migranten bijgekomen. Het gaat om Portugeessprekende mensen uit Brazilië en voormalige Afrikaanse kolonies, in het bijzonder Kaapverdië en Angola. Maar de laatste 10 jaar kwamen ook heel wat mensen uit Oost-Europa. Isabel Martins heeft het over de toenemende culturele en taaldiversiteit.

Volgens Paulo Freire betekent 'leren in de eerste plaats' de wereld leren lezen'. Het is leren herkennen en interpreteren wat er rondom ons gebeurt en handelen op een onafhankelijke en coherente manier. De verhalen van kinderen spelen een essentiële rol in dit proces van persoonlijke ontwikkeling. Ze stimuleren kritische alertheid en het 'leren over het leven'. Door hun ingebeeld en magische werelden worden

verhalen instrumenten om de veranderende maatschappij van vandaag, te begrijpen. Met deze achterliggende gedachte heeft het Interculturele Secretariaat van ACIME (de Hoge Commissie voor Immigratie en Etnische Minderheden) sinds de jaren '90 geïnvesteerd in de productie van lesmateriaal dat de interculturele reflectie stimuleert en streeft naar een meer inclusief schoolsysteem. Dat gebeurde in nauwe samenwerking met de scholen.

Deze materialen zijn erg divers. Het gaat om spelletjes, audiovisueel materiaal, verhalen voor kleuters, traditionele verhalen, informatief materiaal, lesondersteunend materiaal en opleidingsmateriaal voor opvoedingsverantwoordelijken. Ze steunen de reflectie over diversiteit, stimuleren

discussie en dialoog, promoten taalonderwijs (de taal van het gastland of andere talen) en het respect voor verschillende talen en diversiteit.

Een voorbeeld is "Estória, Estória... Do tambor a Blimundo" (Verhaal, verhaal... van Tambor tot Blimundo) Het werd ontwikkeld als een manier om taalonderwijs en diversiteit te promoten en valoriseren. Het gaat om een auditief boek dat door verschillende instellingen werd uitgegeven, in samenwerking met ACIME. Dit traditionele Kaapverdische verhaal wordt (her)verteld door Celina Pereira en is vertaald in het Italiaans, Kaapverdisch Creools, Portugees en Engels.

Isabel Martins werkt voor het Interculturele secretariaat van ACIME